

Nr 53.

Av herr De Geer, om ändrade bestämmelser rörande jakt å älg.

Betydelsen av det bidrag, som jakten ger till vår livsmedelsförsörjning, stegras givetvis i tider som de nuvarande. Ur den synpunkten vore det ganska naturligt, om jakten särskilt av storvilt mer än hittills reglerades med hänsyn till dessa förhållanden. För närvarande äro jaktvårds- samt kanske icke minst nöjessynpunkter bestämmande på detta område. Från dessa bör man i viss utsträckning kunna bortse, allra helst om läget för vår folkförsörjning ytterligare skulle försämrans. Alldeles som man under vissa perioder kan medgiva en överavverkning i skogarna, kan man också periodvis beskatta viltstammen hårdare än normalt. Särskilt gäller detta vårt ur försörjningssynpunkt viktigaste villebråd, nämligen älgstammen. Antalet fällda älgar har under senare åren undan för undan stegrats och översteg för år 1940 8,000 st. Trots detta finnes inom vissa områden i mellersta Sverige ett klart överskott på älg, d. v. s. ur skogsvårds- m. fl. synpunkter vore det önskvärt, om avskjutningen inom dessa områden vore än kraftigare.

För att ur försörjningssynpunkt mer rationellt kunna utnyttja älgjakten avkastning måste jakttid och avskjutning regleras mer omsorgsfullt än hittills. Vederbörande myndigheter böra bestämma avskjutningen inom varje område. Samtidigt borde jakttiden förlängas och förläggas över en större del av året för att undvika alltför stark koncentration under korta tidsperioder. För att nå detta mål måste sannolikt all jakt ske efter s. k. licensförfarande. Det senare har till stor fördel för alla parter under de sista åren tillämpats inom vissa större jaktområden. Redan härigenom har en viss utjämning i tillförseln vunnits i jämförelse med tidigare rådande förhållanden. Dock bör betonas, att än så länge knappast mer än 25 % av älgarna fällas efter licensprinciperna.

Om annan jakt än älgjakten bör underkastas dylik reglering, är ovisst. En närmare utredning torde erfordras för att bedöma detta.

I anslutning till ovanstående får jag hemställa, att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer,

att sådana bestämmelser utfärdas för älgjakten och eventuellt även för annan jakt, att större hänsyn än hittills tages till jaktens avkastning ur försörjningssynpunkt.

Stockholm den 15 januari 1941.

Gerard De Geer
i Lesjöfors.